

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
ZENIČKO-DOBOJSKI KANTON
KANTONALNI SUD U ZENICI
Broj: 43 0 K 228022 24 Kž
Zenica, 27.05.2024. godine

U IME FEDERACIJE BOSNE I HERCEGOVINE!

Kantonalni sud u Zenici, u vijeću sastavljenom od sudija Enes Maličbegović kao predsjednika vijeća, te Amela Bajramović-Softić i Nusret Halilović kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Amara Đukić, u krivičnom predmetu protiv optuženog Serdarević Haruna, zbog krivičnog djela Zloupotreba položaja ili ovlasti iz člana 383. stav 1. Krivičnog Zakona Federacije BiH, povodom žalbe Kantonalnog tužitelja iz Zenice, izjavljene protiv presude Općinskog suda u Zenici, broj: 43 0 K 228022 23 K od 27.12.2023. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 27.05.2024. godine, donio je sljedeću:

P R E S U D U

Odbija se žalba kantonalnog tužitelja kao neosnovana, te **se potvrđuje** presuda Općinskog suda u Zenici, broj: 43 0 K 228022 23 K od 27.12.2023. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Općinskog suda u Zenici, broj: 43 0 K 228022 23 K od 27.12.2023. godine, optuženi Serdarević Harun je na osnovu odredbe člana 299. tačka c) ZKP FBiH oslobođen od optužbe, da je počinio krivično djelo Zloupotreba položaja ili ovlasti iz člana 383. stav 1. Krivičnog Zakona Federacije BiH. Istom presudom je na osnovu člana 203. stav 1. ZKP FBiH odlučeno da troškovi krivičnog postupka padaju na teret budžetskih sredstava.

Protiv prvostepene presude žalbu je podnio Kantonalni tužitelj i presudu pobija zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka, član 311. tačka a) i 312. stav 1. tačka k) ZKP F BiH i pogrešnog utvrđenog činjeničnog stanja, član 311. tačka c) u vezi sa član 314. stav 1. ZKP F BiH s prijedlogom da se žalba uvaži, preinači prvostepena presuda ili ukine i odredi održavanje pretresa pred prvostepenim sudom ili odredi održavanje pretresa pred drugostepenim sudom.

Odgovor na žalbu podnio je branitelj optuženog Serdarević Haruna advokat Spahić Sean iz Zenice i predlaže da se žalba Kantonalnog tužilaštva Zenica odbije kao neosnovana.

Sjednica vijeća drugostepenog suda održana je u smislu odredbe člana 319. ZKP FBiH, u prisustvu optuženog Serdarević Haruna i branitelja Spahić Seana advokata iz Zenice, koji je izjavio da ostaje kod datog odgovora na žalbu tužitelja.

Ovaj sud je ispitao pobijanu presudu u granicama žalbenih navoda Kantonalnog tužitelja, te po službenoj dužnosti da li je na štetu optuženog povrijeđen krivični zakon u smislu člana 321. ZKP FBiH, te imajući u vidu navode dostavljenog odgovora na žalbu, odlučio je kao u izreci iz sljedećih razloga:

Pobijajući prvostepenu presudu zbog bitne povrede odredaba krivičnog postupka iz člana 312. stav 1. tačka k) ZKP FBiH, kantonalni tužitelj smatra da je izreka presude protivrječna njenom obrazloženju iz razloga, što kako navodi, sud prihvata nalaz i mišljenje vještaka Zinke Fetahović kao objektivan i stručan, dok u izreci presude negira taj nalaz, tako što donosi oslobađajuću presudu iako je vještak sasvim nedvosmisleno konstatovao, a to su učinili i svjedoci P. J. i Z. M., da je sporna transakcija izvršena sa šifarnika optuženog i da je samo on mogao imati pristup tom šifarniku. Nadalje, kantonalni tužitelj smatra da izreka presude protivrječna njenom obrazloženju i iz razloga što se na istoj stranici u drugom pasusu u drugom redu konstatuje da je izvršen sporni nalog u iznosu od 4.500,00 KM, a u izreci presude navodi se tačno kako je navedeno i u optužnici 4.500,00 Eura, te što se na devetoj strani presude ponovo navodi da je sačinjen nalog dana 21.07.2021. godine u iznosu od 4.500,00 Eura, što prema mišljenju kantonalnog tužitelja, ostavlja nedoumicu u kojoj je zapravo valuti izvršena finansijska transakcija, jer se radi o dva potpuna različita novčana iznosa, zbog čega smatra da su razlozi presude potpuno protivrječni izreci presude.

Istaknuti žalbeni navodi nisu osnovani.

Iz obrazloženja pobijane presude proističe, da je sud oslobađajuću odluku za optuženog donio na temelju odredbe člana 299. tačka c) ZKP FBiH, a kao razloge za istu je naveo da optužba nije van razumne sumnje dokazala da je optuženi sačinio sporni nalog i sebi pribavio korist, odnosno nije dokazala da je optuženi bez prisustva i odobrenja vlasnika računa H. E., a preko svog korisničkog naloga, izvršio podizanje novčanog iznosa od 4.500,00 eura sačinjavanjem naloga od 21.07.2021. godine. Iz Nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Fetahović Zinke prvostepeni sud je utvrdio da je optuženi Serdarević Harun, procesuirao dva sporna naloga, od kojih je jedan od 21.07.2021. godine na iznos od 4.500,00 Eura, tačnije da je sporni nalog procesuiran pod šifrom optuženog. Tačni su žalbeni navodi da je prvostepeni sud navedeni nalaz prihvatio, kao objektivan i stručan. Međutim, iz istog Nalaza prvostepeni sud je utvrdio da je evidentirana sporna transakcija odnosno sporni nalog obrađen preko šifre koju je koristio optuženi, kao i da isti Nalaz ipak ne daje odgovor na pitanje ko je zaista izvršio spornu transakciju i prisvojio novac. Stoga, prihvatanje nalaza od strane prvostepenog suda kao objektivnog i stručnog i donošenje oslobađajuće odluke u smislu odredbe člana 299. tačka c) ZKP FBiH, ne ukazuje na protivrječnost izreke i obrazloženja. Ovo iz razloga što iz navedenog nalaza, s obzirom na utvrđenu činjenicu da je među zaposlenicima banke u spornom periodu bila praksa da međusobno razmjenjuju šifre i kartice i da rade pod tuđim šiframa, nije moguće utvrditi da je upravo optuženi sačinio sporni nalog i sebi pribavio korist.

Nadalje, suprotno žalbenim navodima da je izreka presude protivrječna njenom obrazloženju i iz razloga što se na istoj stranici u drugom pasusu, u drugom redu konstatuje da je izvršen sporni nalog u iznosu od 4.500,00 KM, a u izreci presude navodi se iznos, kao i u optužnici, od 4.500,00 Eura, te što se na devetoj strani presude ponovo navodi da je sačinjen nalog dana 21.07.2021. godine u iznosu od 4.500,00 Eura, nalazimo da se u konkretnom slučaju radi o očiglednoj omašci u kucanju, s obzirom da se iz izreke presude kao i iz obrazloženja iste, da zaključiti da se u konkretnom slučaju radi o iznosu o 4.500,00 Eura, što nije niti bilo sporno tokom postupka.

Žalbom se od strane kantonalnog tužitelja prvostepena presuda pobija i zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja. U žalbi se navodi, da iako se prihvati činjenica, da je bila raširena praksa međusobnog korištenja šifri među zaposlenicima, to ne može opravdati optuženog, jer je bio dužan postupati po odredbama „Pravilnika o blagajničkom poslovanju i

suključarstvu“ u tački 3. tačka 2. kao i Odlukom o načinu ugovaranja i raskida ugovornih depozita stanovništva pod tačkom 6. tačka 1., kojim je propisan način otvaranja, vođenja i raspolaganja sredstvima na računu, na kojima se vode depoziti klijenta banke. Žalitelj, također ističe, da je samo optuženi imao pristup svojoj šifri i da je samo on sa pomenutog šifarnika mogao izvršiti finansijsku transakciju koja je predmet optužbe, te je optuženi bio taj koji je trebao dokazivati koja je to osoba eventualno zloupotrijebila njegovu šifru, a da je odbrana u cilju izbjegavanja krivične odgovornosti istakla, kako je tužilaštvo trebalo izvršiti grafološko vještačenje.

Ovi žalbeni navodi nisu osnovani.

Iz stanja spisa proističe da je prvostepeni sud na temelju izjava saslušanih svjedoka P. J. i Z. M., utvrdio da u spornom periodu nije bilo internih kontrola, ili su one bile svedene na minimum, te da je među zaposlenicima odnosno blagajnicima poslovnice Park, bila raširena praksa da međusobno razmjenjuju šifre i kartice i da rade pod tuđim šiframa. Iz izjava navedenih svjedoka utvrđeno je da vrlo moguće, da je takva praksa bila i posljedica naloga nadređenih, prije svega S. Lj., kako zbog velikog broja klijenata ne bi bilo zastoja u radu, dok su zaposleni na pauzi ili su iz nekog drugog razloga odsutni sa radnog mjesta. Nadalje, prvostepeni sud utvrđuje da su izjave navedenih svjedoka potvrđene i materijalnim dokazima nastalim u postupku interne kontrole, odnosno interne istrage, koju je provela banka nakon saznanja za nepravilnosti, jer su pojedini zaposleni potvrdili da su blagajnici razmjenjivali šifre i da je to bilo obavezno, kako ne bi bilo zastoja u radu. Pored toga, prema izjavama Z. M., u navedenoj poslovnici se uglavnom nisu poštovali interni propisi banke o poslovanju i procedurama. Iz Nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke Fetahović Zinke, prvostepeni sud je utvrdio da je evidentirana sporna transakcija, odnosno sporni nalog obrađen preko šifre koju je koristio optuženi, kao i da isti Nalaz, ipak ne daje odgovor na pitanje ko je zaista izvršio spornu transakciju i prisvojio novac. Stoga, nalazimo da je kod ovakvih rezultata dokaznog postupka, odnosno ovako utvrđenog činjeničnog stanja, bilo neophodno utvrditi, da li je optuženi zaista lično sačinio sporni nalog ili je to eventualno uradio neko drugi koristeći njegovu šifru, a što je bilo moguće, kako to pravilno zaključuje prvostepeni sud, jedino izvođenjem dokaza grafološkog vještačenja ili pregledom snimaka video nadzora. Nadalje, suprotno žalbenim navodima da je optuženi trebao dokazati, ko je koristio njegovu šifru prilikom dešavanja kritičnog događaja, nalazimo da je teret dokazivanja spornih činjenica, odnosno činjeničnih navoda iz optužbe, da je upravo optuženi počinio radnju izvršenja krivičnog djela, koje mu se stavlja na teret, bio na tužitelju.

Stoga, suprotno od naprijed navedenih žalbenih prigovora nalazimo da je prvostepeni sud pravilno i potpuno utvrdio činjenično stanje, na isto pravilno primijenio materijalno pravo, te da prilikom donošenja pobijane presude nije načinio bitnu povredu odredaba krivičnog postupka

Kako ne stoje razlozi zbog kojih se žalbom kantonalnog tužitelja, pobija prvostepena presuda, to je valjalo izjavljenu žalbu odbiti kao neosnovanu i pobijanu presudu temeljem odredbe člana 328. Zakona o krivičnom postupku FBiH, potvrditi.

Zapisničar

Amara Đukić

Predsjednik vijeća

Enes Maličbegović